

[Pinstrup.]

havde ogsaa Toldbeskyttelse, nemlig for Ost og Humle, og at dette udnyttedes af protektionistiske Agenter ovre i England. Statskonsulenten gjorde opmærksom paa, at der kunde være Grund til her i Danmark at fjerne Indførseltolden paa Ost og Humle, fordi disse Toldsatser Tilstedeværelse udnyttedes af protektionistiske Agrarkredse i England paa en for dansk Landbrugs Interesser paa vort Hovedmarked skadelig Maade.

Vi holdt i Landbrugsraadet et Møde om Sagen og sendte under 29. Januar 1925 en Skrivelse til Landbrugsministeriet, hvori vi tillige henviste til en fra Raadet hos Mejeriforeningen indhentet Erklæring, der ogsaa gik ud paa, at den bestaaende Ostetold ikke ønskedes opretholdt, og man henstillede til Landbrugsministeren at anmode Finansministeriet om at forelægge Forslag til Ændringer af Toldloven, saaledes at Tolden paa Humle og Ost blev fjernet. Jeg bemærker, at Tolden paa Ost er 20 Ø. pr. kg og for Humle 30 Ø. pr. kg.

Statskonsulent Faber blev underrettet om Landbrugsraadets Stilling, og gennem Landbrugsministeriet modtog Landbrugsraadet saa under 18. April 1925 Afskrift af en Skrivelse fra Finansministeriet, hvori der gøres Rede for Humle- og Ostetoldens Forhistorie. Den daværende Finansminister, den samme som den nuværende, udtaler, at disse Toldsatser ikke har haft nogen Betydning i beskyttelsesmæssig Henseende, men er en ren Finanstold paa et Luksusforbrug, selv om dette er ringe. Dette skal jeg nu ikke komme nærmere ind paa. Men saa gives der en talmæssig Begrundelse af, hvorfor Ostetolden ikke har nogen beskyttelsesmæssig Betydning, idet vi har en meget stor Udførsel af Ost, men en meget ringe Indførsel, og saa slutter Skrivelsen med, at den danske Ostproduktion praktisk talt dækker Landets Forbrug og desuden afgiver en meget betydelig aarlig Eksportmængde; ogsaa dette, hedder det, viser, at der ikke kan tillægges Ostetolden nogen Betydning i beskyttelsesmæssig Henseende, og Ostetolden ligesom Humletolden maa karakteriseres som rene Finanstoldsatser, nemlig paa et Luksusforbrug af specielle Ostersorter.

Men selv om det er saaledes, maa vi, naar man *kan* benytte selve denne Toldsats i en Agitation i engelske Agrarkredse mod dansk Landbrug, fastholde Ønsket om, at denne Told slettes.

Et andet Produkt, jeg ogsaa ønsker

Tolden slettet for, er flydende Melasse. Den 28. Juni 1928 skrev Landbrugsraadet til Finansministeriet, foranlediget af en Henvendelse til os fra Jydsk Andels-Foderstof-forretning om Ophævelse af Tolden paa flydende Melasse. Denne Told er 2 Kr. pr. 100 kg, og det er gaaet saadan i Tidens Løb, navnlig i de Aar, hvor der er lille Roeavl, at flydende Melasse eller Melassefoder anvendes stadig mere til Kreaturfoder, og medens Tolden paa flydende Melasse altsaa er 2 Kr. pr. 100 kg, er Indførselen af Melassefoder, naar det er opblandet med Klid eller andet, toldfrit.

Dette giver udenlandske Fabrikker, der fremstiller Melassefoder, en Fordel fremfor de danske Fabrikker, som maa betale Indførseltold paa den flydende Melasse, som de saa laver til Melassefoder. Der fremkommer herved en Forskel, og det kan vel nok siges, at der her foreligger negativ Beskyttelse for de danske Fabrikker. Vore Sukkerfabrikker kan under disse Forhold ikke nær fremstille den Melasse, der er Brug for: Landbruget er interesseret i at faa lavet Melassefoderet her i Landet, fordi man saa bedre kan føre Kontrol med, hvad der bliver blandet i det — der kan være værdiløse Risskaller og den Slags Ting i det.

Den sidste Post, jeg skal omtale, er Johannesbrød. Det indføres vist almindeligt i malet Tilstand og fortoldes med 1 Kr. pr. 100 kg. Det er maaske nok en mindre Mængde, der indføres heraf, men man er efterhaanden kommet ind paa at bruge det som Iblanding i Svinefoder; og det bør derfor efter min og Landbrugets Mening være toldfrit. Det kan indføres toldfrit, hvis det er iblandet et eller andet ildelugtende Stof, Sildemel eller lignende, men da det netop skal anvendes som appetitvækkende Foder, er det jo ikke saa heldigt, at den Slags Ting er tilsat. Det gik forleden Aar paa lignende Maade med Tapiokamel, der blev en ret stor Artikel og blev meget anvendt til Svinefoder, da Kornet var dyrt; da lykkedes det at faa det toldfrit ind, selv om det var ret vanskeligt, det skete vel paa Grundlag af en Fortolkning.

Jeg vil tillade mig i al Almindelighed at henstille, at der i Toldloven gives Administrationen Bemyndigelse til, efterhaanden som Forholdene skifter, at ophæve Tolden paa saadanne Varer, som tages i Produktionens Tjeneste. Der har været et Par Tilfælde, hvor noget saadant havde været ønskeligt; der er vel f. Eks. ingen Tvivl om, at hvis Administrationen havde haft Bemyndigelse dertil, havde den givet Johannesbrødet fri.